

דף כ.

עין משפט א.

יו"ד סימן רלז פעיף יב

יב. אמר לחבירו: שבועה שאיני אוכל לך, או: השבועה לא אוכל לך, או: לשבועה לא אוכל לך, אסור לאכול עמו.

עין משפט ב.

יו"ד סימן רלט פעיף ט

ט. יא. המתפיס בשבועה אע"פ שפטור ממלקות ומקרבן על הככר^ס המותפס, יש בזה איסור.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רלז פעיף ד

ה. האומר: מבטא שאעשה דבר פלוני, או שלא אעשנו, הוי כאילו אומר: שבועה.

עין משפט ד.ה.ו.

יו"ד סימן רד פעיף א

א. א. עיקר הנדר האמור בתורה שיתפיס בדבר הנדור^ע כגון שאומר ככר זה עלי כקרבן^פ, או שאמר יאסר עלי ככר זה, או ככר זה עלי איסור.

א. ב. ה"ה אם תלה הככר בדבר הנדור כגון שאמר על אחר יהיה כזה אסור אפי' עד מאה^ז, או שנדר על יום אחד להתענות בו או לא לאכול בו בשר, ואח"כ אמר על יום אחר יהיה כזה ג"כ אסור.

ס. ולא דמי למתפיס בנדר בסי' רכ"ט סעיף ג' דנדר חל על גוף החפץ מה שאין כן בשבועה. ש"ך ס"ק כ"ו.

ע. והיינו לאפוקי מדבר האסור, ש"ך. והוא ממשנה נדרים דף י' ע"ב, ובגמ' שם דף י"א ע"ב, וממשנה ריש פ"ג, ובגמ' שם דף י"ד ע"ב.

פ. וכ"ש אם אמר קרבן עלי ככר זה. ש"ך מר"ן.

צ. ואפי' השני אמר על דבר אחר שאינו מינו של הראשון כגון שהראשון הוא ככר והשני הוא בבשר והשלשי הוא בפירות. ש"ך ס"ק ד'.

דף כ:

עין משפט ד.

או"ח סימן רע"א פ"ב

ב. נשים חייבות ^ק בקידוש אע"פ שהוא מצות עשה שהזמן גרמא, משום שהוקש זכור לשמור וכיון שהנשים ישנם בשמור את השבת, ישנם גם בזכור. ומוציאות האנשים ^ר הואיל והן חייבות בו מן התורה.

ק. וואם האיש מתפלל דאינו חייב בקידוש אלא מדרבנן, שמן התורה יצא בתפלה, והאשה שלא התפללה חייבת מן התורה, ואפ"ה האיש מוציאה דקיי"ל אפי' יצא מוציא, כמ"ש בסוף סי' קס"ז ובסי' רע"ג סעיף ד' ועיין בכה"ח אות ז'.

ר. והב"ח כתב בשם מהרש"ל דאינם מוציאות האנשים, וע"כ אין לסמוך על זה שהאשה תוציא האיש אלא בשעת הדחק כגון באינו יודע לקדש ואינו מוצא איש שיקדש לו, כה"ח אות ח'.

וקטן אפי' בן י"ג שנה אינו מוציא האשה דחיישנן שמא לא הביא ב' שערות, ובדבר דאורייתא אין סומכין על החזקה עד שיתמלא זקנו כמ"ש בחו"מ סי' ל"ה, מ"א ס"ק ב'. אבל אשה שכבר התפללה שחיובה בקידוש הוא מדרבנן, קטן בן י"ג שנה מוציא אותה. מיהו אם הקטן ג"כ התפלל שהוי תרתי דרבנן רק בדיעבד מוציא חד דרבנן, ועיין בכה"ח אות ט'.

אם אדם הרהר בקידוש אם יצא ידי חובתו או שמא בעינן זכור בפה, ואפשר דיצא בהרהור וראייה ממגילה י"ח ע"א כה"ח אות י'.

וובשעת הקידוש תרי קלי לא משתמעי ולא יאמרו שנים כאחד א"ר אות ב' ומשב"ז אות ב'.